

[Edele Kruchow.]

stændige, og som før eller siden kan indgå samarbejdsaftaler for dele af et uddannelsesforløb med centret.

Her bør det siges, at resultaterne af arbejdet i det udvalg, som undervisningsministeren lovede at nedsætte under debatten den 4. april til undersøgelse af de forskellige muligheder for samspil mellem læreruddannelserne og af seminariernes placering, som har særlig interesse for mange kredse, selvfølgelig må afventes med interesse. Ålborg Seminariums stilling som selvejende institution og andre seminariers forhold berøres derfor ikke af lovforslaget.

Angående ingeniøruddannelser fra Ålborg Teknikum lægger vi vægt på en drøftelse i udvalget af denne uddannelses muligheder for kontakt med det praktiske arbejde inden for det erhvervsområde, hvor den skal anvendes.

Vi lægger også stor vægt på, at alle studerende, inden de påbegynder de foreslåede basisuddannelser, har klare oplysninger om disses indhold og om, hvilke videre uddannelsesmuligheder eller erhvervskompetence basisuddannelserne rummer.

Vi ønsker endvidere en utvetydig udformning af, hvorledes afgangsprøver — det, som man så fornemt også kalder evalueringer — såvel for basisuddannelser som for andre uddannelsesstrin er tilrettelagt, og forstår oplægget fra Ålborg universitetscenter således, at bedømmelserne for basisuddannelserne foregår under medvirken af udefra kommende censorer. Sådanne censorer bør nemlig altid opfattes som elevs og studerendes beskyttere og lærerkræfters hjælpere. De er uafhængige af det sted, hvor de optræder.

Yderligere kan jeg oplyse, at vi er enige bl. a. med undervisningsministeren i, at den styrelseslov, vi vedtog i 1973, ikke bør ændres, før vi har erfaringer — hvis den altså skal ændres.

Bendix (KF):

I sagen om Ålborg universitetscenter skal vi efter vores opfattelse finde den dydens vej, som grækerne så højt priste. Dydens vej, det er midtens vej. Det vil sige, at vi i denne sag efter vores bedømmelse skal vogte os for yderpolerne.

Den ene yderpol i denne sag, som jo alle-

rede er meget debatteret, er at fare frem med bål og brand, sådan som formanden for folketingets undervisningsudvalg har gjort det. Jeg vil give hr. Ingolf Knudsen ret i en række kritikpunkter, han har fremført, men det forekommer mig, at i skyndingen er kritikken blevet så voldsom, at den er kommet til at dække over de mange væsentlige og gode ting, der knytter sig til Ålborg universitetscenter.

Den anden yderpol er bare at give grønt lys for Ålborg universitetscenter, sådan som sagen står for nærværende. Det finder vi heller ikke er særlig forstandigt eller noget udtryk for dydens vej.

For kort tid siden gennemlæste jeg omhyggeligt hele Roskilde universitetscenters tilblivelseshistorie, og jeg må sige, at man forbavses, når man læser denne tilblivelseshistorie. På intet tidspunkt undervejs i den beslutningsproces tog folketinget i realiteten stilling til, hvad man egentlig ville med Roskilde universitetscenter. Det var bare sådan, at man altså fandt, at nu burde der af hensyn til den almindelige udbygning osv. være et Roskilde universitetscenter. Der var megen diskussion om, hvor Roskilde universitetscenter egentlig skulle være, om det skulle være dér eller et andet eller et tredje eller et fjerde sted. Men diskussion om, hvad der egentlig skulle foregå på Roskilde universitetscenter, var der forbløffende lidt af, næsten ingenting af. Den fejl synes jeg ikke vi skal gentage.

Det ville være meget naivt, hvis vi skibede Ålborg universitetscenter af fra folketingets side med et par bemærkninger i forhold til dette lovforslag om, at det jo ser meget fornuftigt ud. Stort set er lovforslaget jo af organisatorisk karakter og kommer kun i meget begrænset udstrækning — og fortrinsvis i sine bemærkninger — ind på, hvad det egentlig er, der skal foregå deroppe. Det er givet, at drøftelserne i folketingets undervisningsudvalg i høj grad må koncentrere sig om, hvad det egentlig er, der skal foregå på Ålborg universitetscenter.

Det konservative folkeparti vil meget gerne medvirke til at give grønt lys for Ålborg universitetscenter. Det er for så vidt et led i en nogenlunde ræsonnabel plan, sådan som man har prøvet på at stille den op fra regeringens og folketingets side. Men der er altså betingelser. Det manglede bare, at vi ikke